

Адвокату
Печінка Павло Володимировичу
48201, смт.Гусятин, вул. Наливайка 16/25

копія: Хометі Марії Василівні
смт.Гусятин, вул. Миру, 31,
Гусятинського району,
Тернопільської області

копія: Лисенко Людмилі Тимофіївні
смт.Гусятин, вул. Миру, 31,
Гусятинського району,
Тернопільської області

Гусятинський районний суд Тернопільської області направляє копію рішення Гусятинського районного суду Тернопільської області від 16.10.2018 року в справі №596/1789/18 за заявою Хометі Марії Василівни, заінтересована особа Лисенко Людмила Тимофіївна про видачу обмежувального припису, для відому.

Додаток: копія рішення Гусятинського районного суду від 16.10.2018 року на 3 арк.

Суддя Гусятинського районного суду

Лисюк І.О.

596/1789/18/7095/2018
17.10.18

Справа № 596/1789/18
Провадження № 2-о/596/110/2018

РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"16" жовтня 2018 р.

Гусятинський районний суд Тернопільської області
в складі:

головуючої судді Лисюк І.О.,
за участю: секретаря судового засідання Федорів О.П.,
заявника Хомети М.В.,
представника заявника адвоката Печінки П.В.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в селищі Гусятин цивільну справу за заявою Хомети Марії Василівни, заінтересована особа Лисенко Людмила Тимофіївна про видачу обмежувального припису,-

ВСТАНОВИВ:

Представник заявника адвокат Печінка П.В. в інтересах заявника Хомети М.В. звернувся з заявою про видачу обмежувального припису та просить ухвалити рішення про видачу обмежувального припису стосовно Лисенко Людмили Тимофіївни, 07 січня 1972 року народження, ПІН 2630421701, жительки смт. Гусятин, вул. Миру 31 Гусятинського району Тернопільської області, яким покласти на неї обов'язки, спрямовані на забезпечення безпеки постраждалої особи, а саме: усунути перешкоди у користуванні Хометою Марією Василівною усіма приміщеннями власного будинку, меблями та іншими речами, які є її особистою власністю і знаходяться на території її домогосподарства по вулиці Миру 31 селищі Гусятин Тернопільської області; своєчасно здійснювати пропорційну частку в оплаті спожитих комунальних послуг (газо, електропостачання та інше).

В обґрунтування вказаних вимог зазначає, що заявник Хомета М.В. проживає у будинку із надвірними будівлями та спорудами, який розташований по вул. Миру 31 у смт. Гусятин Тернопільської області та належить їй на праві приватної власності. В належному їй будинку зареєстровані і проживають її донька Лисенко Л.Т. та внук Лисенко М.В.

Між заявником та заінтересованою особою склались неприємні стосунки через те, що остання упродовж тривалого часу вчиняє стосовно Хомети М.В. психологічне та економічне насильство, шляхом систематичних принижень намагається зробити життя заявника у власному будинку нестерпимим для того щоб та покинула житло та переїхала у будинок престарілих.

Психологічне насильство полягає в тому, що Лисенко Л.Т. при щоденному спілкуванні із заявником веде себе агресивно по відношенню до неї, обзиває її нецензурними лайками, погрожує розправами, безпідставно обмежує заявника у користуванні її власним майном, зокрема закриває на ключ і не дає їй можливості користуватись кухнею, ванною кімнатою, внутрішнім туалетом, телевізором, меблями, речами домашнього вжитку.

З приводу вчинення Лисенко Л.Т. психологічного насильства та тематичного висловлювання погроз, заявник, боячись за своє життя та здоров'я, неодноразово зверталась із заявами до правоохоронних органів проте працівниками поліції тільки один раз щодо Лисенко Л.Т. було складено адміністративний протокол, за яким остання

12.04.2018 року притягнута судом до адміністративної відповідальності за ст. 173 КУпАП.

Вчинення економічного насильства з боку Лисенко Л.Т. полягає в тому, що во обмежуючи заявника у користуванні власним майном, використовує його у власних цілях щодня, при цьому відмовляється сплачувати платежі за спожитий що у будь-який час може призвести до припинення газопостачання юридичною особою, що надає послуги газопостачання.

З цього приводу заявник також зверталась до Гусятинського районного суду з вимогою заставити Лисенко Л.Т. сплатити свою частку заборгованості за спожитий газ, проте своїм рішенням від 07.09.2018 року відмовив їй у задоволенні позову оскільки вона реальних збитків не понесла.

Ухвалою Гусятинського районного суду від 16 жовтня 2018 року, заяву Хомети М.І. про видачу обмежувального припису стосовно Лисенко Л.Т. в частині покладення обов'язку своєчасного здійснення пропорційної частки в оплаті спожитих комунальних послуг залишено без розгляду.

Заявник Хомета М.В., представник заявника адвокат Печінка П.В. в судовому засіданні підтримали доводи заяви та просили її задовольнити в повному обсязі.

Заінтересована особа Лисенко Л.Т. у судовому засіданні не з'явилася, хоча належним чином повідомлена про час та місце розгляду справи, про що свідчить розписка від 11.10.2018 року про отримання судової повістки, копії ухвали суду та заяви про видачу обмежувального припису, про причини неявки суд не повідомила.

Відповідно до приписів ст. 350-5 ЦПК України неявка належним чином повідомлених заінтересованих осіб не перешкоджає розгляду справи про видачу обмежувального припису.

Заслухавши пояснення учасників справи, дослідивши матеріали справи у їх сукупності, з'ясувавши фактичні обставини, на яких ґрунтується заява, об'єктивно оцінивши докази, які мають істотне значення для розгляду справи і вирішення справи по суті, суд дійшов висновку, що заява підлягає задоволенню виходячи з наступного.

Так, в судовому засіданні встановлено, що Хомета М.В. та Лисенко Л.Т. спільно проживають за адресою: вулиця Миру, 31, селище Гусятин Тернопільської області в житловому будинку, що належить на праві приватної власності Хометі М.В.

Між сторонами часто виникають конфлікти, в ході яких Лисенко Л.Т. обзиває Хомету М.В. нецензурними словами, веде себе некоректно по відношенню до матері.

Зазначені обставини підтверджуються актом комісійного обстеження від 10 липня 2018 року.(а.с.10-13).

Хомета М.В. неодноразово зверталась до Гусятинського ВП ПВГУНП в Тернопільській області з заявами щодо вчинення домашнього насильства її донькою Лисенко Л.Т. відносно неї.

Згідно відповіді Гусятинського ВП ПВГУНП в Тернопільській області № 6301/104/02-2018 від 16.10.2018 року, що Хомета М.В. зверталася до Гусятинського відділення поліції 01.02.2018 р., 27.02.2018 р., 03.03.2018 р., 04.04.2018 р., 05.06.2018 р., 05.07.2018 р., 20.07.2018 р., 28.07.2018 р., 07.08.2018 р., 11.09.2018 р., 14.09.2018 р., 12.10.2018 р. По даних зверненнях прийнято рішення згідно ЗУ «Про звернення громадян», протоколи про адміністративне правопорушення не складались. 12.03.2018 року Хомета М.В. зверталась у Гусятинське відділення поліції та по даному зверненні складено протокол про адміністративне правопорушення за ст. 173 -2 ч.1 КУпАП.

Як слід з'ясувати з змісту зазначених звернень Хомети М.В. до відділення поліції, заявник повідомляє про домашнє насильство, яке чинить по відношенню до неї її донька Лисенко Л.Т.

Згідно постанови Гусятинського районного суду Тернопільської області від 12 квітня 2018 року в справі № 596/509/18, Лисенко Людмилу Тимофіївну, визнано винною у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 173-2 Кодексу України

про адміністративні правопорушення і накладено на неї адміністративне стягнення у виді 170 гривень штрафу. З мотивувальної частини постанови слідує, що суд дійшов висновку про те, що Лисенко Л.Т. вчинила домашнє, зокрема, психологічне насильство по відношенню до матері Хомети М.В. (а.с.8-9).

Постанова суду набрала законної сили та відповідно до ч.6 ст. 82 ЦПК України є обов'язковою для суду в питанні чи мали місце ці дії та чи вчинені вони цією особою.

Згідно рішення Гусятинського районного суду від 7 вересня 2018 року в цивільній справі за позовом Хомети Марії Василівни до Лисенко Людмили Тимофіївни про стягнення коштів як оплати за спожитий природний газ, в задоволенні позову Хомети Марії Василівни про стягнення коштів як оплати за спожитий природний газ, відмовлено. (а.с.14-16).

В судовому засіданні допитана в якості свідка Хомета М.В. підтвердила обставини систематичного чинення щодо неї домашнього насильства її донькою Лисенко Л.Т. Додатково пояснила, що Лисенко Л.Т. веде себе агресивно по відношенню до неї, обзиває її нецензурними словами, погрожує розправами, захопила більшу частину будинку, обмежує її у користуванні власним майном, зокрема закриває на ключ і не дає їй можливості користуватись кухнею, ванною кімнатою, внутрішнім туалетом, телевізором, телефоном, меблями, речами домашнього вжитку. Такі дії чиняться щодо неї щодня, зокрема, на протязі 2018 року. Вона неодноразово зверталась з цього приводу в поліцію.

Відповідно до ст. 3 Конституції України людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

Україна, як кожна держава учасниця, що ратифікувала Європейську конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод, взяла на себе негативні та позитивні зобов'язання щодо забезпечення прав і свобод, викладених у Конвенції та протоколах до неї. Це означає, що з одного боку держава зобов'язується утримуватися від порушень прав і свобод людини через дії своїх повноважних осіб (негативні зобов'язання), а з іншого охороняти права і свободи людини від порушення їх з боку приватних осіб (позитивні зобов'язання).

Згідно з визнаними Україною міжнародними стандартами насильство в сім'ї виступає грубим порушенням прав людини і посягає на основні соціальні цінності життя людини, честь та гідність, недоторканність та безпеку, власність та приватне життя, а також на право дітей на виховання у сімейному середовищі.

Базовим нормативно-правовим актом, що визначає організаційно-правові засади запобігання та протидії домашньому насильству, основні напрями реалізації державної політики у сфері запобігання та протидії домашньому насильству, спрямовані на захист прав та інтересів осіб, які постраждали від такого насильства є Закон України «Про запобігання та протидію домашньому насильству».

Як наголошує п.3, 6, 7, 8 ч.1,ст.1 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» домашнє насильство - діяння (дії або бездіяльність) фізичного, сексуального, психологічного або економічного насильства, що вчиняються в сім'ї чи в межах місця проживання або між родичами, або між колишнім чи теперішнім подружжям, або між іншими особами, які спільно проживають (проживали) однією сім'єю, але не перебувають (не перебували) у родинних відносинах чи у шлюбі між собою, незалежно від того, чи проживає (проживала) особа, яка вчинила домашнє насильство, у тому самому місці, що й постраждала особа, а також погрози вчинення таких діянь.

Обмежувальний припис стосовно кривдника - встановлений у судовому порядку захід тимчасового обмеження прав чи покладення обов'язків на особу, яка вчинила домашнє насильство, спрямований на забезпечення безпеки постраждалої особи.

Враховуючи положення Закону України «Про запобігання та протидію домашньому

насильству», обмежувальний припис за своєю суттю не є заходом покарання особи (в відміню від норм, закріплених у КУпАП та КК України), а є тимчасовим заходом виконуючим захисну та запобіжну функцію і направленим на попередження вчинення насильства та забезпечення першочергової безпеки осіб, з огляду на наявність ризиків передбачених вищезазначеним законом, до вирішення питання про кваліфікацію дія кривдника та прийняття стосовно нього рішення у відповідних адміністративних або кримінальних провадженнях.

Частиною 2 ст. 3 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» визначено перелік осіб, на яких поширюється дія законодавства про запобігання та протидію домашньому насильству незалежно від факту спільного проживання, серед яких - подружжя, батьки (мати, батько) і дитина (діти).

Частинами 2, 3, 4 ст. 26 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» визначено, що обмежувальним приписом визначаються один чи декілька таких заходів тимчасового обмеження прав кривдника або покладення на нього обов'язків, зокрема, усунення перешкод у користуванні майном, що є об'єктом права спільної сумісної власності або особистою приватною власністю постраждалої особи.

Рішення про видачу обмежувального припису або про відмову у видачі обмежувального припису приймається на підставі оцінки ризиків (оцінювання вірогідності продовження чи повторного вчинення домашнього насильства, настання тяжких або особливо тяжких наслідків його вчинення, а також смерті постраждалої особи).

Розділом IV глави 13 Цивільного процесуального кодексу України визначено порядок розгляду судом справ про видачу і продовження обмежувального припису.

Статтею 350-6 ЦПК України передбачено, що, розглянувши заяву про видачу обмежувального припису, суд ухвалює рішення про задоволення заяви або відмову в її задоволенні. У разі задоволення заяви суд видає обмежувальний припис у вигляді одного чи декількох заходів тимчасового обмеження прав особи, яка вчинила домашнє насильство, передбачених Законом України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» на строк від одного до шести місяців.

Враховуючи надані заявником докази, з огляду на встановлені судом обставини, суд, приходить до висновку, що наявні обґрунтовані ризики продовження вчинення Лисенко Л.Т. домашнього насильства щодо заявника Хомети М.В., яка, як жертва домашнього насильства потребує захисту з боку держави.

З огляду на наведене, суд дійшов висновку про обґрунтованість заяви та необхідність видачі обмежувального припису стосовно Лисенко Л.Т. шляхом встановлення тимчасового обмеження прав кривдника та покладення обов'язку, зокрема, встановленого п. 2 ч. 2 ст. 26 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству».

В силу ч. 3 ст. 350-5 ЦПК України судові витрати, пов'язані з розглядом справи, суд відносить на рахунок держави.

Згідно із ч. 4 ст. 350-6 ЦПК України рішення суду про видачу обмежувального припису підлягає негайному виконанню, а його оскарження не зупиняє виконання.

Керуючись ст.ст. 259, 294, 350-1 - 350-8 ЦПК України,

ВИРІШИВ:

Заяву Хомети Марії Василівни, заінтересована особа Лисенко Людмила Тимофіївна про видачу обмежувального припису, задовольнити.

Видати обмежувальний припис стосовно Лисенко Людмили Тимофіївни, 07 січня 1972 року народження, РНОКПП 2630421701, жительки смт. Гусятин, вул. Миру 31 Гусятинського району Тернопільської області, на строк 6 (шість) місяців, у вигляді заходів тимчасового обмеження прав, з покладенням на Лисенко Л.Т. обов'язку: усунути перешкоди, які нею чиняться у користуванні Хометою Марією Василівною житловим будинком з надвірними будівлями та спорудами, меблями та іншими речами, що в ньому знаходяться за адресою: вулиця Миру, 31, селище Гусятин Тернопільської області та які

1904*2899473*1*1*

належать на праві особистої приватної власності Хометі М.В.

Судові витрати, пов'язані з розглядом справи про видачу обмежувального припису, віднести на рахунок держави.

Копію рішення направити до Гусятинського відділення поліції Підволочиського відділу поліції ГУНП в Тернопільській області для взяття Лисенко Людмили Тимофіївни, 07 січня 1972 року народження, РНОКПП 2630421701, жительки смт. Гусятин, вул. Миру 31 Гусятинського району Тернопільської області, на профілактичний облік.

Про прийняте рішення повідомити Гусятинську районну державну адміністрацію Тернопільської області та виконавчий орган Гусятинської селищної ради Тернопільської області.

Допустити негайне виконання рішення суду.

Оскарження рішення не зупиняє його виконання.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом тридцяти днів з дня його проголошення. Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини судового рішення або у разі розгляду справи (вирішення питання) без повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Учасник справи, якому повне рішення не було вручено у день його проголошення або складення, має право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження рішення суду, якщо апеляційна скарга подана протягом тридцяти днів з дня вручення йому повного рішення суду.

Апеляційна скарга подається до Тернопільського апеляційного суду або через Гусятинський районний суд Тернопільської області.

Повне рішення складено 16 жовтня 2018 року.

Суддя: підпис

З оригіналом вірно

Суддя Гусятинського районного суду

І.О. Лисюк